

ДАНИИЛ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

ГЛАВА 1

В третата година от царуването на Юдовия цар Иоаким дойде вавилонският цар Навуходоносор в Ерусалим и го обсади.

² И Господ предаде в ръката му Юдовия цар Иоакима и част от съдовете на Божия дом; и той ги занесе в земята Сенаар, в капището на своя бог, и съдовете внесе в съкровищницата на своя бог.

³ И царят заповяда на началника на скопците си Асфеназ да доведе някои от израилтяните, сиреч, от царския род и от благородните,

⁴ юноши без никакъв недостатък, красиви на глед, които проумяваха всякаква мъдрост, вещи във всякакво знание, такива, които владееха науките и бяха достойни да стоят в царския палат, та да ги учи учението и езика на халдейците.

⁵ И царят им определи за всеки ден дял от царските изрядни ястия и от виното, което той пиеше, с които да ги хранят три години, за да стоят пред царя след изтичането на това време.

⁶ А между тях бяха, от юдейците, Даниил, Анания, Мисаил и Азария,

⁷ които началникът на скопците преименува, като нарече Даниила Валтасасар, и Анания Седрах, Мисаила Мисах и Азария, Авденаго.

⁸ Но Даниил реши в сърцето си да не се оскверни от изрядните ястия на царя, нито от виното, което той пиеше; затова помоли началника на скопците да се не оскверни.

⁹ А Бог направи щото Даниил да придобие благоволение и милост пред началника на скопците.

¹⁰ И началникът на скопците рече на Даниила: Аз се боя от господаря си царя, който определи ястието ви и питието ви, да не би да види, че лицата ви са по-малко поправени от лицата на юношите вашите връстници, и така да турите главата ми в опасност пред царя.

¹¹ Тогава Даниил рече на надзирателя, когото началникът на скопците беше поставил над Даниила, Анания, Мисаила и Азария:

¹² Опитай, моля, слугите си десет дни, през което време да ни се даде зеленчук да ядем и вода да пием;

¹³ после нека се прегледат пред тебе нашите лица и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; и според каквото видиш постъпи със слугите си.

¹⁴ И той ги послуша в това нещо, и ги опита десет дни.

¹⁵ И на края на десетте дни техните лица изглеждаха по-красиви и по-пълни отколкото лицата на всичките юноши, които ядяха от изрядните ястия на царя.

¹⁶ И тъй, надзирателят отнемаше от тях изрядното ястие и виното, което трябваше

да пият, и им даваше зеленчук.

17 А на тия четири юноша Бог даде знание и разум във всяко учение и мъдрост; и Даниил можеше да проумява всички видения и сънувания.

18 И на края на дните, когато царят бе заповядал да ги въведат, началникът на скопците ги въведе пред Навуходоносора.

19 И като разговаря с тях царят, между всички тях не се намери подобен на Даниила, Анания, Мисаила и Азария; затова те стояха пред царя.

20 И във всяко дело, което изискваше мъдрост и проумяване, за което царят ги попита, намери ги десет пъти по-добри от всичките врачове и вражари, които бяха в цялото му царство.

21 И Даниил остана до първата година на цар Кира.

ГЛАВА 2

И във втората година от царуването на Навуходоносора, Навуходоносор видя сънища, от които духът му се смути и сънят побягна от него.

2 Тогава царят заповяда да повикат врачовете и вражарите, омаятелите и халдейците, за да явят на царя сънищата му. И тъй, те влязоха и застанаха пред царя.

3 И царят им рече: Видях сън; и духът ми се смущава за да разбера съня.

4 Тогава халдейците говориха на царя на сирийски, казвайки: Царю, да си жив до веки! кажи съня на слугите си, и ние ще явим значението му.

5 В отговор царят рече на халдейците: Указът излезе от мене; ако не ми явите съня и значението му, ще бъдете разсечени, и къщите ви ще се обърнат на буница;

6 но ако явите съня и значението му, ще получите от мене подаръци, награди и голяма чест. Явете ми, прочее, съня и значението му.

7 Те отговаряйки втори път рекоха: Нека каже царят съня на слугите си, и ние ще явим значението му.

8 В отговор царят рече: Зная добре, че вие искате да печелите време, понеже виждате, че указът излезе от мене.

9 Обаче, ако не ми явите съня, има само това решение за вас; защото сте се наговорили да говорите лъжливи и празни думи пред мене додето се измени решението {Еврейски: времето.} ми. Кажете ми, прочее, съня, и аз ще узная, че можете да ми явите и значението му.

10 Халдейците отговаряйки пред царя рекоха: Няма човек на света, който да може да яви тая царска работа; защото няма цар, господар, или управител, който да е изискал такова нещо от врач, или вражар, или халдеец.

11 Това нещо, което царят изисква е мъчно; и няма друг, който би могъл да го яви пред царя, освен боговете, чието жилище не е между човеците {Еврейски: не е с плът.}.

12 Затова царят се разгневи много и се разяри, и заповяда да погубят всичките вавилонски мъдреци.

13 И тъй като излезе указът да се умъртвят мъдреците, потърсиха Даниила и другарите му за да ги убият.

14 Тогава Даниил отговори с благоразумие и мъдрост на началника на царските телохранители, Ариох, който беше излязъл да убие вавилонските мъдреци.

- 15 Отговаряйки той рече на царския началник Ариох: Защо е тоя царски указ тъй прибързан? Тогава Ариох яви работата на Даниила.
- 16 И Даниил влезе и помоли царя да му даде време за да яви на царя значението на съня.
- 17 Тогава Даниил отиде в къщата си и яви това нещо на другарите си Анания, Мисаила и Азария,
- 18 за да просят милост от небесния Бог досежно тая тайна, тъй щото да не погинат Даниил и другарите му с другите вавилонски мъдреци.
- 19 Тогава се откри тайната на Даниила в нощно видение. Тогава Даниил, като благослови небесния Бог, проговори.
- 20 Даниил рече: Да бъде благословено името Божие От века и до века; Защото мъдростта и силата са Негови.
- 21 Той изменява времената и годините; Сваля царе и поставя царе; Той е, който дава мъдрост на мъдрите И знание на разумните.
- 22 Той открива дълбоките и скрити неща; Той познава онова, което е в тъмнината; И светлината обитава с Него.
- 23 На Тебе, Боже на бащите ми, благодаря, И Тебе славословя, Който си ми дал мъдрост и сила Като си ми открил онова, Коего попросих от Тебе, Защото си ни открил царската работа.
- 24 И тъй, Даниил влезе при Ариоха, когото царят бе назначил да погуби вавилонските мъдреци, и като влезе рече му така: Недей погубва вавилонските мъдреци. Въведи ме пред царя, и аз ще явя на царя значението на съня.
- 25 Тогава Ариох побърза да въведе Даниила пред царя и му каза така: Намерих човек от юдейските пленници, който ще яви на царя значението.
- 26 Царят проговаряйки рече на Даниила, чието име бе Валтасасар: Можеш ли да ми откриеш съня, който видях и значението му?
- 27 В отговор Даниил рече на царя: Тайната, която царят изисква, не могат да явят на царя ни мъдреци, ни вражари, ни врачове, ни астролози.
- 28 Но има Бог на небеса, Който открива тайни; и Той явява на цар Навуходоносора онова що има да стане в последните дни. Ето сънят ти и това, което си видял в главата си, на леглото си;
- 29 Царю, размишленията ти дойдоха в ума ти на леглото ти за онова, което има да стане по-после; и Оня, Който открива тайни, ти е явил онова що има да стане.
- 30 Но колкото за мене тая тайна не ми се откри чрез някоя мъдрост, която имам аз повече от всичките живи, но за да се открие на царя значението на съня, и за да разбереш размишленията на сърцето си.
- 31 Ти, царю, си видял, и ето голям образ. Тоя образ, който е бил велик, и чийто блясък е бил превъзходен, е стоял пред тебе; и изгледът му е бил страшен.
- 32 Главата на тоя образ е била от чисто злато, гърдите му и мишците му от сребро, коремът му и бедрата му от мед,
- 33 краката му от желязо, нозете му отчасти от желязо, а отчасти от кал.
- 34 Ти си гледал догдето се е отсякъл камък, не с ръце, който е ударил образа в нозете му, които са били от желязо и кал, и ги е строшил.
- 35 Тогава желязото, калта, медта, среброто и златото са се строшили изведнъж, и са станали като прах по гумното лете; вятърът ги е отнесъл, и за тях не се е намерило никакво място. А камъкът, който ударил образа, е станал голяма планина и е изпълнил целия свят.

- ³⁶ Това е сънят; и ще кажем пред царя значението му.
- ³⁷ Царю, ти си цар на царете, на когото небесният Бог даде царство и сила, могъщество и слава;
- ³⁸ и където и да живеят човечите, горските зверове и небесните птици, Той ги е дал в твоята ръка, и те е поставил господар над всички тях. Ти си оная златна глава.
- ³⁹ И подир тебе ще се издигне друго царство по-долно от твоето, и друго трето царство от мед, което ще обладае целия свят.
- ⁴⁰ Ще се издигне и четвърто царство яко като желязо, понеже желязото строшава и сдробява всичко; и то ще строшава и стрива както желязото, което строшава всичко.
- ⁴¹ А понеже си видял нозете и пръстите отчасти от грънчарска кал и отчасти от желязо, това ще бъде едно разделено царство; но в него ще има нещо от силата на желязото, понеже си видял желязото смесено с глинена кал.
- ⁴² И както пръстите на нозете са били отчасти от желязо и отчасти от кал, така и царството ще бъде отчасти яко и отчасти крехко.
- ⁴³ И както си видял желязото смесено с глинена кал, така те ще се размесят с потомците на други родове човеци; но няма да се слоят един с друг, както желязото не се смесва с калта.
- ⁴⁴ И в дните на ония царе небесният Бог ще издигне царство, което до века няма да се разруши, и владичеството над което няма да премине към други люде; но то ще строши и довърши всички тия царства, а само то ще пребъде до века.
- ⁴⁵ Както си видял, че камък се е отсякъл от планината, не с ръце, и че е разтрил желязото, медта, калта, среброто и златото, великият Бог открива на царя онова, което има да стане по-после. Сънят е истинен, и тълкуванието му вярно.
- ⁴⁶ Тогава цар Навуходоносор падна на лице та се поклони на Даниила и заповяда да му принесат принос и кадения.
- ⁴⁷ Царят, отговаряйки на Даниила, рече: Наистина вашият Бог е Бог на боговете и Господ на царете и откривател на тайни, тъй като ти можа да откриеш тая тайна.
- ⁴⁸ Тогава царят възвеличи Даниила, даде му много и големи подаръци и го постави управител над цялата вавилонска област и началник на управителите над всичките вавилонски мъдреци.
- ⁴⁹ И Даниил измоли от царя, и той постави Седраха, Мисаха и Авденаго над работите на вавилонската област; а Даниил беше в царския дворец.

ГЛАВА 3

Цар Навуходоносор направи златен образ, шестдесет лакти висок и шест лакти широк, и го постави на полето Дура, във вавилонската област.

² Тогава цар Навуходоносор прати да съберат сатрапите, наместниците, областните управители, съдиите, съкровищниците, съветниците, законоведците и всичките началници на областите да дойдат на посвещението на образа, който цар Навуходоносор бе поставил.

³ Тогава сатрапите, наместниците, областните управители, съдиите, съкровищниците, съветниците, законоведците и всичките началници на областите се събраха на посвещението на образа, който цар Навуходоносор бе поставил; и застанаха пред образа, който Навуходоносор бе поставил.

⁴ Тогава глашатай викаше със силен глас: Вам се заповядва, племена, народи и езици,

- ⁵ щото когато чуете звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира, на гайдата и на всякакъв вид музика, да паднете та да се поклоните на златния образ, който цар Навуходоносор е поставил;
- ⁶ а който не падне да се поклони, в същия час ще бъде хвърлен всред пламенната огнена пещ.
- ⁷ Затова, когато всичките племена чува звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира и на всякакъв вид музика, всичките племена, народи и езици падаха и се кланяха на златния образ, който цар Навуходоносор бе поставил.
- ⁸ Тогава някои халдейци се приближиха при царя та наклеветиха юдеите,
- ⁹ като проговориха казвайки на цар Навуходоносора: Царю, да си жив до века!
- ¹⁰ Ти царю, си издал указ, щото всеки човек, който чуе звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира, на гайдата и на всякакъв вид музика да падне и да се поклони на златния образ,
- ¹¹ а който не падне и не се поклони да бъде хвърлен всред пламенната огнена пещ.
- ¹² Има някои юдеи, които ти си поставил над работите на Вавилонската област, Седрах, Мисах и Авденаго, които човеци, царю, не те зачетоха; на боговете ти не служат и на златния образ, който си поставил, не се кланят.
- ¹³ Тогава Навуходоносор с гняв и ярост заповяда да докарат Седраха, Мисаха и Авденаго. И докараха тия човеци пред царя.
- ¹⁴ Навуходоносор проговаряйки рече им: Седрахе, Мисахе и Авденаго, нарочно ли не служите на моя бог, и не се кланяте на златния образ, който поставих?
- ¹⁵ Сега, като чуете звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира, на гайдата и на всякакъв вид музика, ако сте готови да паднете и се поклоните на образа, който съм направил, добре; но ако не се поклоните, в същия час ще бъдете хвърлени всред пламенната огнена пещ; и кой е оня бог, който ще ви отърве от ръцете ми?
- ¹⁶ Седрах, Мисах и Авденаго рекоха в отговор на царя: Навуходоносоре, нам не ни трябва да ти отговаряме за това нещо.
- ¹⁷ Ако е така нашият Бог, Комуто ние служим, може да ни отърве от пламенната огнена пещ и от твоите ръце, царю, ще ни избави;
- ¹⁸ но ако не, пак да знаеш, царю, че на боговете ти няма да служим, и на златния образ, който си поставил няма да се кланяме.
- ¹⁹ Тогава Навуходоносор се изпълни с ярост, и изгледът на лицето му се измени против Седраха, Мисаха и Авденаго, та проговаряйки заповяда да нагорещят пещта седем пъти повече отколкото обикновено се нагорещяваше.
- ²⁰ И на някои силни мъже от войската си заповяда да вържат Седраха, Мисаха и Авденаго и да ги хвърлят в пламенната огнена пещ.
- ²¹ Тогава тия мъже бидоха вързани с шалварите си, хитоните си, мантиите и другите си дрехи, и бяха хвърлени всред пламенната огнена пещ.
- ²² А понеже царската заповед бе настойчива, и пещта се нагорещи премного, огненият пламък уби ония мъже, които дигнаха Седраха, Мисаха и Авденаго.
- ²³ А тия трима мъже, Седрах, Мисах и Авденаго, паднаха вързани всред пламенната огнена пещ.
- ²⁴ Тогава цар Навуходоносор ужасен, стана бърже, и като продума рече на съветниците си: Не хвърлихме ли всред огъня трима мъже вързани? Те отговаряйки рекоха на царя: Вярно е, царю.
- ²⁵ В отговор той рече: Ето, виждам четирима мъже развързани, които ходят всред

огъня, без да имат никаква повреда; и по изгледа си четвъртият прилича на син на боговете.

²⁶ Тогава Навуходоносор се приближи до вратата на пламенната огнена пещ, и проговаряйки рече: Седрахе, Мисахе и Авденаго, слуги на всевишния Бог, излезте и дойдете тук. Тогава Седрах, Мисах и Авденаго излязоха изсред огъня.

²⁷ И като се събраха сатрапите, наместниците, областните управители и царските съветници, видяха, че огънят не бе имал сила върху телата на тия мъже, косъм от главата им не бе изгорял, и шалварите им не бяха се изменили, нито даже миризма от огън не бе преминала на тях.

²⁸ Навуходоносор продумайки рече: Благословен да бъде Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, който изпрати ангела Си и избави слугите си, които, като уповаха на Него, не послушаха думата на царя, но предадоха телата си за да не служат, нито да се поклонят на друг бог, освен на своя си Бог.

²⁹ Затова, издавам указ щото всеки човек, от които и да било люде, народ и език, който би казал зло против Бога на Седраха, Мисаха и Авденаго, да се разсече, и къщата му да се обърне на бунице; защото друг бог няма, който може да избави така.

³⁰ Тогава царят повиши Седраха, Мисаха и Авденаго във Вавилонската област.

ГЛАВА 4

Цар Навуходоносор към всичките племена, народи и езици, които живеят по цял свят: Мир да ви се умножи!

² Видя ми се за добре да оповестя знаменията и чудесата, които ми направи всевишният Бог.

³ Колко са велики Неговите знамения! И колко могъщи са чудесата Му! Неговото царство е вечно царство, и Неговото владичество из род в род.

⁴ Аз Навуходоносор, като бях спокоен у дома си и благополучен в палата си,

⁵ видях сън, който ме уплаши; и размишленията ми на леглото ми и виденията на главата ми ме смутиха.

⁶ Затова издадох указ да се въведат пред мене всичките вавилонски мъдреци за да ми явят значението на съня.

⁷ Тогава влязоха врачовете, вражарите, халдейците и астролозите, и аз разказах съня си пред тях; но не можах да ми явят значението му.

⁸ А най-после дойде пред мене Даниил, чието име бе Валтасасар, по името на моя Бог, и в когото е духът на светите богове; и аз разказах съня пред него, като рекох:

⁹ Валтасаре, началниче на врачовете, понеже узнах, че духът на светите богове е в тебе, и никаква тайна не е мъчна за тебе, обясни ми виденията на съня, който видях, и кажи ми значението му.

¹⁰ Ето какви бяха виденията на главата ми и на леглото ми: Гледах и ето дърво всред света, на което височината бе голяма.

¹¹ Това дърво стана голямо и яко, височината му стигаше до небето, и то се виждаше до краищата на целия свят.

¹² Листата му бяха хубави, плодът му изобилен, и в него имаше храна за всички; под сянката му почиваха полските животни, и на клоновете му обитаваха небесните птици, и от него се хранеше всяка твар.

¹³ Видях във виденията на главата си на леглото си, и ето, един свет страж слезе от

небето

14 и извика със силен глас, казвайки така: Отсечете дървото и изсечете клоновете му; отърсете листата му и разпръснете плода му; нека бягат животните изпод него, и птиците от клоновете му;

15 обаче оставете в земята пъна с корените му всред полската трева, и то с железен и меден обръч наоколо, и нека се мокри с небесната роса, и участта му нека бъде с животните в тревата на земята;

16 нека се измени човешкото му сърце, и нека му се даде животинско сърце; и така нека минат над него седем времена.

17 Тая присъда е по заповед от стражите, и делото на думата на светите, за да знаят живите, че Всевишният владее над царството на човеците, дава го комуто ще, и поставя над него най-нищожния измежду човеците.

18 Тоя сън видях аз цар Навуходоносор, и ти, Валтасасаре, кажи значението му; защото ни един от мъдреците на царството ми не може да ми яви значението; а ти можеш, защото духът на светите богове е в тебе.

19 Тогава Даниил, чието име бе Валтасасар, остана смаян за малко, и размишленията му го смущаваха. Царят продумайки рече: Валтасасаре, да те не смущава сънят или значението му. Валтасасар рече в отговор: Господарю мой, сънят нека бъде върху ония, които те мразят, и това, което означава, върху неприятелите ти!

20 Дървото, което си видял, че станало голямо и яко, чиято височина стигала до небето, и което се виждало от целия свят,

21 чиито листа били хубави и плодът му изобилен, дори достатъчна храна за всички, под което живеели полските животни, и по клоновете на което се подсланяли небесните птици,

22 това дърво си ти, царю, който си станал голям и як; защото величието ти нарасна и стигна до небето, и владичеството ти до края на света.

23 А гдето царят е видял един свет страж да слиза от небето и да казва: Отсечете дървото и го съборете, но оставете в земята, в полската трева, пъна с корените му, и то с железен и меден обръч наоколо, и нека се мокри от небесната роса, и нека бъде участта му с полските животни, до като така минат над него седем времена, -

24 ето значението му, царю: Решението на Всевишния, което постигна господаря ми царя, е

25 да бъдеш изгонен измежду човеците, жилището ти да бъде с полските животни, да ядеш трева като говедата, и да те мокри небесната роса, и да минат над тебе седем времена, догдето познаеш, че Всевишният владее в царството на човеците и го дава комуто ще.

26 А гдето се заповядало да оставят пъна с корените на дървото, значи, че царството ще ти бъде обезпечено щом признаеш, че небесата владеят.

27 Затова, царю, нека ти бъде угоден моя съвет да напуснеш греховете си чрез вършене правда и беззаконията си чрез правене благодеяния на бедните, негли се продължи благоденствието ти {Или: Се прости престъплението ти.}.

28 Всичко това постигна цар Навуходоносора.

29 В края на дванадесет месеца, като ходеше по царския палат във Вавилон,

30 царят проговори, казвайки: Не е ли велик тоя Вавилон, който аз съградих с мощната си сила за царското жилище и за славата на величието си!

31 Думата бе още в устата на царя, и глас дойде от небесата, който рече: На тебе се

известява, царю Навуходоносоре, че царството премина от тебе;

³² и ще бъдеш изгонен измежду човеците, между полските животни ще бъде жилището ти, и ще те хранят с трева като говедата; и седем времена ще минат над тебе догдето признаеш, че Всевишният владее над царството на човеците, и го дава комуто ще.

³³ В същия час това нещо се изпълни над Навуходоносора; той бе изгонен измежду човеците, ядеше трева като говедата, и тялото му се мокреше от небесната роса догдето космите му пораснаха като пера на орли, и ноктите му като на птици.

³⁴ А в края на тия дни аз Навуходоносор подигнах очите си към небесата; и разумът ми се възвърна като благослових Всевишния и похвалих и прославих Онзи, Който живее до века, понеже владичеството Му е вечно владичество, и царството Му из род в род;

³⁵ пред Него всичките земни жители се считат като нищо; по волята Си Той действа между небесната войска и между земните жители; и никой не може да спре ръката Му, или да Му каже: Що правиш Ти?

³⁶ И в същото време, когато разумът ми се възвърна, възвърнаха ми се, за славата на царството ми, и величието и светлостта ми; защото съветниците ми и големците ми ме търсеха, закрепих се на царството си, и ми се притури превъзходно величие.

³⁷ Сега аз Навуходоносор хваля, превъзнасям и славя небесния Цар; защото всичко що върши е с вярност, и пътищата Му са справедливи; а Той може да смири ония, които ходят горделиво.

ГЛАВА 5

Цар Валтасар направи голям пир на хиляда от големците си, и пиеше вино пред хилядата.

² Когато пиеше виното, Валтасар заповяда да донесат златните и сребърните съдове, които дядо му Навуходоносор беше задигнал от храма, който бе в Ерусалим, за да пият с тях царят и големците му, жените му и наложниците му.

³ Тогава донесоха златните съдове, които бяха задигнати от храма на Божия дом, който бе в Ерусалим; и с тях пиеха царят и големците му, жените му и наложниците му.

⁴ Пиеха вино и хвалеха златните, сребърните, медните, железните, дървените и каменните богове.

⁵ В същия час се появиха пръсти на човешка ръка, които пишеха, срещу светилника, по мазилката на стената на царския палат; и царят видя тая част от ръката, която пишеше.

⁶ Тогава изгледът на лицето на царя се измени, и мислите му го смущаваха, така щото ставите на кръста му се разхлабиха, и колената му се удряха едно о друго.

⁷ Царят извика с голям глас да въведат вражарите, халдейците и астролозите, на които вавилонски мъдреци царят проговаряйки рече: Който прочете това писание и ми яви значението му ще бъде облечен в багреница, златна огърлица ще се окачи около шията му и ще бъде един от тримата, които ще владеят царството.

⁸ Влязоха, прочее, всичките царски мъдреци; но не можаха да прочетат написаното, нито да явят на царя значението му.

⁹ Тогава цар Валтасар се смути много, изгледът на лицето му се измени, и големците му се смаяха.

- 10** От думите на царя и на големците му овдовялата царица влезе в къщата на пируването; и царицата проговаряйки рече: Царю, да си жив до века! Да те не смущават мислите ти, нито да се изменява лицето ти.
- 11** Има човек в царството ти, в когото е духът на светите богове; и в дните на дядо ти, в него се намериха светлина, разум и мъдрост като мъдростта на боговете; и дядо ти, казвам, царю, - го постави началник на врачовете, на вражарите, на халдейците и на астролозите,
- 12** защото превъзходен дух и знание, разум за тълкуване сънища, изясняване на гатанки и разрешаване на недоумения се намираха в тоя Даниил, когото царят преименува Валтасасар. Сега нека се повика Даниил, и той ще покаже значението на написаното.
- 13** Тогава Даниил биде въведен пред царя. Царят проговаряйки рече на Даниила: Ти ли си оня Даниил, който си от пленените юдейци, които дядо ми царят доведе от Юдея?
- 14** Чух за тебе, че духът на боговете бил в тебе, и че светлина, разум и превъзходна мъдрост се намирали в тебе.
- 15** И сега бяха въведени пред мене мъдреците и вражарите, за да прочетат това писание и ми явят значението му; но не можах да покажат значението на това нещо.
- 16** Но аз чух за тебе, че си могъл да тълкуваш, и да разрешаваш недоумения; прочее, ако можеш да прочетеш написаното и да ми явиш значението му, ще бъдеш облечен в багреница, златна огърлица ще се окачи около шията ти, и ти ще бъдеш един от тримата, които ще владеят царството.
- 17** Тогава в отговор Даниил рече пред царя: Подаръците ти нека останат за тебе, и дай на другото награди те; все пак аз ще прочета на царя написаното, и ще му явя значението му.
- 18** Царю, Всевишният Бог даде на дядо ти Навуходоносора царство и величие, сила и чест;
- 19** и поради величието, което му даде, всичките племена, народи, и езици трепереха и се бояха пред него; когото искаше убиваше, и когото искаше опазваше жив, когото искаше възвишаваше, и когото искаше унижаваше.
- 20** Но когато се надигна сърцето му, и духът му закоравя та да постъпва гордо, той биде свален от царския си престол, славата му се отне от него,
- 21** и биде изгонен измежду човеците; сърцето му стана като на животните, и жилището му бе между живите осли; хранеха го с трева като говедата, и тялото му се мокреше от небесната роса, додето призна, че Всевишният Бог владее над царството на човеците, и когото иска поставя над него.
- 22** А ти, негов внук, Валтасаре, не си смирил сърцето си, макар и да знаеше всичко това,
- 23** но си се надигнал против небесния Господ; и донесоха пред тебе съдовете на дома Му, с които пиехте вино ти и големците ти, жените и наложниците ти; и ти славослови сребърните, златните, медните, железните, дървените и каменните богове, които не виждат, нито чуват, нито разбират; а Бога, в Чиято ръка е дишането ти, и в Чиято власт са всичките твои пътища, не си възвеличил.
- 24** Затова, от Него е била изпратена частта от ръката, и това писание се написа.
- 25** И ето, писанието, което се написа: М'не, М'не, Т'кел, упарсин. {Преброен, премерен, разделен.}

- ²⁶ Ето и значението на това нещо: М'не, Бог е преброил дните на твоето царство, и го е свършил;
- ²⁷ Т'кел, Претеглен си на везните, и си бил намерен недостатъчен;
- ²⁸ П'рес, Раздели се царството ти, и се даде на мидяните и персите.
- ²⁹ Тогава Валтасар заповяда, та облякоха Даниила в багреницата, окачиха златната огърлица около шията му, и прогласиха за него да бъде един от тримата, които да владеят царството.
- ³⁰ В същата нощ царят на халдейците Валтасар биде убит.
- ³¹ И мидянинът Дарий, който бе около на шестдесет и две години, взе царството.

ГЛАВА 6

Видя се добре на Дария да постави над царството сто и двадесет сатрапи, които да бъдат из цялото царство,

² и над тях трима князе, един от които бе Даниил, за да дават тия сатрапи сметка на тях, и тъй царят да не губи.

³ В това време тоя Даниил се отличаваше от другите князе и сатрапите, защото имаше в него превъзходен дух; и царят намисли да го постави над цялото царство.

⁴ Тогава князете и сатрапите се стараеха да намерят причина против Даниила относно делата на царството; но не можаха да намерят никаква причина или вина, защото той бе верен, и в него не се намери никаква погрешка или вина.

⁵ И тъй, тия човеци рекоха: Няма да намерим никаква причина против тоя Даниил, освен ако намерим нещо относно закона на неговия Бог.

⁶ Прочее, тия князе и сатрапи се събраха при царя и му рекоха така: Царю Дарие, да си жив до века!

⁷ Всичките князе на царството, наместниците и сатрапите, съветниците и управителите като се съветваха решиха да поискат от царя да издаде указ и да обяви строга забрана, че който, до тридесет дни, би отправил някаква просба до който да било бог или човек, освен до тебе, царю, той да се хвърли в рова на лъвовете.

⁸ Сега, царю, утвърди забраната и подпиши писмената ѝ форма за да не се измени, според закона на мидяните и персите, който не се изменява.

⁹ Затова цар Дарий подписа писмената забрана.

¹⁰ А Даниил, щом се научи, че била подписана писмената забрана, влезе у дома си, и, като държеше прозорците на стаята си отворени към Ерусалим, падаше на колената си три пъти на ден, молещ се и благодарящ пред своя Бог, както правеше по-напред.

¹¹ Тогава ония човеци се събраха и намериха, че Даниил отправяше просба и се молеше пред своя Бог.

¹² Затова приближиха се и говориха пред царя за царската забрана, като рекоха: Не подписа ли ти забрана, че всеки човек, който до тридесет дни би отправил просба до който да било бог или човек освен до тебе, царю, ще се хвърли в рова на лъвовете? Царят в отговор рече: Това е вярно, според закона на мидяните и персите, който не се изменява.

¹³ Тогава отговаряйки, те рекоха пред царя: Оня Даниил, който е от пленените юдейци, не зачита ни тебе, царю, нито подписаната от тебе забрана, но принася молбата си три пъти на ден.

- 14** Тогава царят, като чу тия думи, наскърби се много, и тури присърце да отърве Даниила; и трудеше се до захождането на слънцето да го избави.
- 15** Тогава ония човеци се събраха при царя и му рекоха: Знай, царю, че е закон на мидяните и на персите какво никаква забрана или повеление, което царят постави, да не се изменява.
- 16** Тогава царят заповяда, та докараха Даниила и го хвърлиха в рова на лъвовете. А царят проговаряйки рече на Даниила: Твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, Той ще те отърве.
- 17** После, като донесоха камък и го поставиха на устието на рова, царят го запечати със своя си печат и с печата на големците си, за да се не измени никакво намерение относно Даниила.
- 18** Тогава царят отиде в палата си и пренощува гладен, нито остави да донесат пред него музикални инструменти; и сънят побягна от него.
- 19** И на утринта царят стана много рано и побърза да отиде при рова на лъвовете.
- 20** И като се приближи при рова, извика с плачевен глас към Даниила. Царят проговаряйки рече на Даниила: Данииле, служителю на живия Бог, твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, можа ли да те отърве от лъвовете?
- 21** Тогава Даниил рече на царя: Царю, да си жив до века!
- 22** Моят Бог прати ангела Си да затули устата на лъвовете, та не ме повредиха, защото се намерих невинен пред Него; още и пред тебе, царю, не съм сторил никакво прегрешение.
- 23** Тогава царят се зарадва много и заповяда да извадят Даниила из рова. И когато Даниил бе изваден из рова, никаква повреда не се намери на него, защото бе уповал на своя Бог.
- 24** Тогава по заповед на царя, докараха ония човеци, които бяха наклеветили Даниила, и хвърлиха тях, чадата им и жените им в рова на лъвовете; и преди да стигнат до дъното на рова лъвовете им надвиха и счупиха всичките им кости.
- 25** Тогава цар Дарий писа до всички племена, народи и езици, които живеят по целия свят: Мир да се умножи на вас!
- 26** Издавам указ щото в цялата държава, над която царувам, да треперят човеците и да се боят пред Данииловия Бог; защото Той е живият Бог, Който е утвърден до века, и Неговото царство е царство, което няма да се наруши, и властта Му ще трае до край.
- 27** Той избавя и отървава, и върши знамения и чудеса на небесата и на земята; Той е, Който отърва Даниил от силата на лъвовете.
- 28** И тъй, тоя Даниил благоденствуваше в царуването на Дария и в царуването на персиеца Кир.

ГЛАВА 7

В първата година на вавилонския цар Валтасар Даниил видя сън и видения на главата си върху леглото си. Тогава написа съня и разказа същността на работите.

2 Даниил проговаряйки рече: Видях в нощното си видение, и ето, четирите небесни ветрища избухнаха върху голямото море.

3 И четири големи зверове възлязоха из морето, различни един от друг.

4 Първият бе като лъв, и имаше орлови крила; а, като го гледаха, крилата му се

изскубаха, и той се дигна от земята и биде заставен да се изправи на две нозе като човек, и даде му се човешко сърце.

⁵ След това, ето друг звяр, вторият, приличен на мечка, който се подигна от едната страна, и имаше три ребра в устата си между зъбите си; и му думаша така: Стани, изяж много месо.

⁶ Подир това, като погледнах, ето друг звяр, приличен на леопард, който имаше на гърба си четири птичи крила: тоя звяр имаше и четири глави; и даде му се власт.

⁷ Подир това, като погледнах в нощните видения, ето четвъртият звяр, страшен и ужасен и твърде як; той имаше големи железни зъби, с които пояждаше и сломяваше, като стъпкваше останалото с нозете си; той се различаваше от всичките зверове, които бяха преди него; и имаше десет рога.

⁸ Като разглеждах роговете, ето, между тях излезе друг рог, малък, пред който три от първите рогове се изкорениха; и ето, в тоя рог имаше очи като човешки очи и уста, които говореха надменно.

⁹ Гледах догдето се положиха престоли, и Стариият по дни седна, чието облекло беше бяло като сняг, и космите на главата Му като чиста вълна, престолът Му - огнени пламъци, и колелата Му пламенен огън.

¹⁰ Огнена река излизаше и течеше пред Него; милион служители Му слугуваха, и милиарди по милиарди стояха пред Него; съдилището се откри, и книгите се отвориха.

¹¹ Тогава погледнах по причина на гласа на надменните думи, които рогът изговаряше; гледах догдето звярът биде убит, и тялото му погубено и предадено да се изгори с огън.

¹² А колкото за другите зверове, тяхното владичество биде отнето; животът им, обаче, се продължи до време и година.

¹³ Гледах в нощните видения, и ето, един като човешки син идеше с небесните облаци и стигна до Стариия по дни; и доведоха го пред Него.

¹⁴ И Нему се даде владичество, слава и царство, за да Му слугуват всичките племена, народи и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши.

¹⁵ Колкото за мене, Даниила, духът ми се наскърби дълбоко в тялото ми, и виденията на главата ми ме смутиха.

¹⁶ Приблжих се до одного от предстоящите и го попитах що е истинското значение на всичко това. И той ми разправи и ми даде да разбира значението на тия неща.

¹⁷ Тия четири големи звяра, каза той, са четирима царе, които ще се издигнат от земята.

¹⁸ Но светиите на Всевишния ще приемат царството, и ще владеят царството до века и до вечни векове.

¹⁹ Тогава поисках да узная истината за четвъртия звяр, който се различаваше от всичките други и бе твърде страшен, чиито зъби бяха железни и ноктите му медни, който пояждаше и строшаваше, а останалото стъпкваше с нозете си, -

²⁰ и за десетте рога, които бяха на главата му, и за другия рог, който излезе, и пред който паднаха три, то ест, за оня рог, който имаше очи и уста, които говореха надменно, и който наглед бе по-як от другарите си.

²¹ Гледах същия рог като воюваше със светиите и превъзможваше против тях,

²² докато дойде Стариият по дни, и се извърши съд за светиите на Всевишния, и настана времето, когато светиите завладяха царството.

- ²³ Той каза така: Четвъртият звяр ще бъде четвъртото царство на света, което ще се различава от всичките царства, и ще погълне целия свят, и ще го стъпче и разтроши.
- ²⁴ А за десетте рога, те са десет царе, които ще се издигнат от това царство; и след тях ще се издигне друг, който ще се различава от първите и ще покори трима царе.
- ²⁵ Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и ще замисли да промени времена и закони; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време.
- ²⁶ Но когато съдилището ще заседава, ще му отнемат владичеството, за да го изстребят и погубят до край.
- ²⁷ А царството и владичеството, и величието на царствата, които са под цялото небе, ще се дадат на хората, които са светиите на Всевишния, Чие то царство е вечно царство и на Когото всичките владичества ще служат и ще се покоряват.
- ²⁸ Тук е краят на това нещо. Колкото за мене, Даниила, размишленията ми ме смущават много, и изгледът на лицето ми се измени; но запазих това нещо в сърцето си.

ГЛАВА 8

В третата година от царуването на цар Валтасара, видение ми се яви, на мене Даниила, подир онова, което бе ми се явило по-напред.

² Видях във видението, (а когато видях, бях в палата Суса, който е в областта Елам; и когато видях във видението бях при потока Улай), -

³ прочее, подигнах очите си и видях, и, ето, стоеше пред реката един овен, който имаше два рога; роговете бяха високи, но единият по-висок от другия; и по-високият беше израсъл по-после.

⁴ Видях, че овенът бодеше към запад, към север и към юг; и никой звяр не можеше да устои пред него, и нямаше кой да избави от силата му; но постъпваше по волята си и се носеше горделиво.

⁵ А като размишлявах, ето, козел идеше от запад по лицето на целия свят, без да се допира до земята; и козелът имаше бележит рог между очите си.

⁶ Той дойде до овена, който имаше двата рога, който видях да стои пред потока, и завтече се върху него с устремителната си сила.

⁷ И видях, че се приближи при овена и се разсвирепи против него, и като удари овена счупи двата му рога; и нямаше сила в овена да устои пред него; но го хвърли на земята и го стъпка; и нямаше кой да отърве овена от силата му.

⁸ Затова козелът се възвеличи много; а когато заякна, големият му рог се счупи, вместо който излязоха четири бележити рога към четирите небесни ветрища.

⁹ И из единия от тях излезе един малък рог, който порасна твърде много към юг, към изток и към славната земя.

¹⁰ Той се възвеличи дори до небесната войска, и хвърли на земята част от множеството и от звездите и ги стъпка.

¹¹ Да! Възвеличи се дори до началника на множеството, и отне от него всегадшната жертва; и мястото на светилището му се съсипа.

¹² И множеството биде предадено нему заедно с всегадшната жертва, поради престъплението им; и той тръшна на земята истината, стори по волята си, и успя.

¹³ Тогава чух един свет да говори; и друг свет рече на този, който говореше: До кога

се простира видението за всегашната жертва, и за престъплението, което докара запустение, когато светилището и множеството ще бъдат потъпквани?

14 И каза ми: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.

15 И когато аз, аз Даниил, видях видението, поисках да го разбера. И, ето, застана пред мене нещо като човешки образ;

16 и чух човешки глас, който извика изсред бреговете на Улай и рече: Гаврииле, направи този човек да разбере видението.

17 И така, той се приближи гдето стоях; и когато дойде аз се уплаших и паднах на лицето си; а той ми рече: Разбери, сине човешки; защото видението се отнася до последните времена.

18 И като ми говореше, аз паднах в несвяст с лицето си на земята; но той се допря до мене и ме изправи.

19 И рече: Ето, аз ще те науча що има да се случи в последните гневни времена; защото видението се отнася до определеното последно време.

20 Двата рога на овена, които си видял, са царете на Мидия и на Персия.

21 Буйният козел е гръцкият цар; и големият рог между очите му е първият цар.

22 А гдето се строшил той и излезли четири вместо него, значи, че четири царе ще се издигнат от този народ, но не със сила като неговата.

23 И в послешните времена на царуването им, когато беззаконниците стигнат до върха на беззаконието си, ще се издигне цар с жестоко лице и вещ в лукавщини.

24 И силата му ще бъде голяма, но не като силата на другия; и ще погубва чудесно, ще успява и върши по волята си, и ще поквари силните и светите люде.

25 Чрез коварството си ще направи да успява измамата в ръката му, ще се надигне в сърцето си, и ще погуби мнозина в спокойствието им; ще въстане и против Началника на началниците; но ще бъде смазан, не с ръка.

26 А казаното видение за денонощията е вярно; все пак, обаче, запечатай видението, защото се отнася до далечни дни.

27 Тогава аз Даниил примрях, и боледувах няколко дни; после станах и върших царските работи. А чудех се за видението, защото никой не го разбираше.

ГЛАВА 9

В първата година на Дария Асуировия син, от рода на мидяните, който се постави цар над Халдейската държава, -

2 в първата година от царуването му аз Даниил разбрах от свещените книги числото на годините, за които дойде Господното слово към пророк Еремия, че запустението на Ерусалим ще трае седемдесет години.

3 Тогава обърнах лицето си към Господа Бога, за да отправя към него молитва и молби с пост, вретиче и пепел.

4 Когато се помолих на Господа моя Бог и се изповядах, рекох: О Господи, велики и страшни Боже, Който пазиш завета и милостта Си към ония, които Те любят и пазят Твоите заповеди!

5 Съгрешихме, постъпихме извратно, вършихме нечестие, бунтувахме се и се отклонихме от Твоите заповеди и от Твоите съдби;

6 и не послушахме слугите Ти пророците, които говориха в Твое име на царете ни и на началниците ни, на бащите ни и на всичките люде на земята ни.

- ⁷ На Тебе Господи, прилича правда, а на нас срам на лицето, както е и днес, на Юдовите, мъже на ерусалимските жители и на целия Израил, както на ония, които са ближни, така и на ония, които са далечни по всички страни гдето си ги изгонил поради престъплението, което извършиха против Тебе.
- ⁸ Господи, срам на лицето подобава на нас, на царете ни, на началниците ни и на бащите ни, защото Ти съгрешихме,
- ⁹ На Господа нашия Бог принадлежат милост и прощение, защото се възбунтувахме против Него,
- ¹⁰ и не послурахме гласа на Господа нашия Бог да ходим по законите, които положи пред нас чрез слугите Си пророците.
- ¹¹ Да! Целият Израил престъпи закона Ти, като се отклони та не послуша гласа Ти; за която причина се изля върху нас проклетията и клетвата написана в закона на Божия слуга Моисей; защото Му съгрешихме.
- ¹² Той потвърди думите, които изговори против нас и против нашите съдии, които са ни съдили, като докара върху нас голямо зло; защото никъде под небето не е ставало това което стана на Ерусалим.
- ¹³ Всичкото това зло, както е писано в Моисеевия закон, дойде върху нас; но пак не се молихме пред Господа нашия Бог за да се върнем от беззаконията си и да постъпваме разумно според истината Ти.
- ¹⁴ Затова Господ е бдъл за това зло, и вече го е докарал върху нас; защото Господ нашият Бог е справедлив във всичките дела, които върши; и ние не послурахме гласа Му.
- ¹⁵ И сега, Господи Боже наш, Който си извел людете Си из Египетската земя с мощна ръка, и си спечелил за Себе Си име каквото имаш днес, съгрешихме и вършихме нечестие.
- ¹⁶ Господи, според всичката Твоя правда, моля се, нека гневът Ти и яростта Ти се отвърнат от Твоя град Ерусалим, светия Ти хълм; защото поради нашите грехове и поради беззаконията на бащите ни Ерусалим и Твоите люде станяхме за укор на всички, които са около нас.
- ¹⁷ Сега, прочее, послушай, Боже наш, молитвата на слугата Ти и молбите му, и заради Господа, осияй с лицето Си върху запустялото Си светилище.
- ¹⁸ Боже мой, приклони ухото Си и послушай; отвори очите Си и виж опустошенията ни, и града, който се нарича с Твоето име; защото ние не принасяме прошенията си пред Тебе заради нашата правда, но заради многото Твои щедрости.
- ¹⁹ Господи, послушай; Господи, прости; Господи, дай внимание и подействуй; да не закъснееш, заради Себе Си, Боже мой; защото с Твоето име се наричат града Ти и людете Ти.
- ²⁰ И докато още говорех и се молах, и изповядвах своя грях и греха на людете си Израиля, и принасях молбата си пред Господа моя Бог за светия хълм на моя Бог,
- ²¹ дори още като говорех в молитвата, мъжът Гавриил, когото бях видял във видението по-напред, като летеше бързо се приближи до мене около часа на вечерната жертва.
- ²² И вразуми ме като говори с мене, казвайки: Данииле, сега излязох да те направя способен да разбереш.
- ²³ Когато ти почна да се молиш заповедта излезе; и аз дойдох да ти кажа това, защото си възлюблен; затова размисли за работата и разбери видението.
- ²⁴ Седемдесет седмици са определени за людете ти и за светия ти град за

въздържането на престъплението, за довършване греховете, и за правене умилоствение за беззаконието, и да се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството, и да се помаже Пресветият.

25 Знай, прочее, и разбери, че от излизането на заповедта да се съгради изново Ерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици; и за шестдесет и две седмици ще се съгради изново, с улици и окоп, макар в размирни времена.

26 И подир шестдесет и две седмици Месия ще бъде посечен, и не ще има кои да Му принадлежат; и людете на княза, който ще дойде, ще погубят града и светилището; и краят му ще го постигне чрез потоп; и до края на войната има определени опустошения.

27 И Той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът; и един, който запусква, ще дойде яздец на крилото на мерзостите; и гняв ще се излее върху запустителя до определеното време.

ГЛАВА 10

В третата година на персийския цар Кир едно нещо се откри на Даниила, който се нарече Валтасасар; това нещо бе истинно и означаваше големи бедствия; и той разбра и проумя видението.

2 (В онова време аз Даниил жалеех цели три седмици;

3 вкусен хляб не ядох, месо и вино не влизаше в устата ми, и ни веднъж не помазах себе си, догдето не се навършиха цели три седмици).

4 И на двадесет и четвъртия ден от първия месец, като бях при брега на голямата река, която е Тигър,

5 като подигнах очите си видях, и ето един човек облечен в ленени дрехи, чийто кръст бе опасан с чисто уфазко злато.

6 Тялото му бе като хрисолит, лицето му като изгледа на светкавица, очите му като огнени светили, мишците и нозете му бяха на глед като лъскава мед, и гласът на думите му като глас на много народ.

7 Само аз Даниил видях видението; а мъжете, които бяха с мене, не видяха видението; но голям трепет ги нападна, та побягнаха да се скрият.

8 И тъй, аз останах сам да видя това голямо видение, от което не остана сила в мене, защото енергията ми се обърна в (тлеене), та останах безсилен.

9 Чух, обаче, гласа на думите му; и като слушах гласа на думите му аз паднах на лицето си в несвяст, с лицето си към земята.

10 И, ето, ръка се допря до мене, която ме тури разклатен на коленете ми и на дланите на ръцете ми.

11 И рече ми: Данииле, мъжо възлюбени, разбери думите, които ти говоря, и стой прав, защото при тебе съм изпратен сега. И когато ми изговори тая дума, аз се изправих разтреперан.

12 Тогава ми рече: Не бой се, Данииле; защото от първия ден откак ти приклони сърцето си да разбираш и да смириш себе си пред своя Бог, думите ти се послушаха; и аз дойдох поради думите ти.

13 Обаче князът на персийското царство ми противостоеше двадесет и един дни; но, ето, Михаил, един от главните князе, дойде да ми помогне; аз, прочее, останах непотребен вече там при персийските царе,

- ¹⁴ и сега дойдох да те направя да разбереш що има да стане с хората ти в последните дни; защото видението се отнася до далечни дни.
- ¹⁵ И като ми говореше тия думи, насочих лицето си към земята и останах там.
- ¹⁶ И, ето, един подобен на човешки син се допря до устните ми. Тогава отворих устата си та говорих, като рекох на оногиз, който стоеше пред мене: Господарю мой, от видението болките ми се върнаха, и не остава сила в мене.
- ¹⁷ Защото как може слугата на тия мой господар да говори с тия мой господар? понеже веднага не остана никаква сила в мене, па и дишане не остана в мене.
- ¹⁸ Тогава пак се допря до мене нещо като човешки образ и ме подкрепи.
- ¹⁹ И рече: Не бой се, мъжо възлюбени; мир на тебе! крепи се! да! крепи се! И като ми говореше аз се подкрепих и рекох: Нека говори господарят ми, защото си ме подкрепил.
- ²⁰ Тогава каза: Знаеш ли защо съм дошъл при тебе? А сега ще се върна да воювам против княза на Персия; и когато изляза, ето, князът на Гърция ще дойде.
- ²¹ Все пак, обаче, ще ти известя значението на това, което е написано в едно истинско писание, при все че няма кой да ми помага против тия князе, освен вашия княз Михаил.

ГЛАВА 11

- А** в първата година на мидянина Дария аз Гавриил стоях да го укрепя и уякча.
- ² И сега ще ти явя истината. Ето, още трима царе ще се издигнат в Персия; и четвъртият ще бъде много по-богат от всички тях; и когато се засили чрез богатството си ще повдигне всичко против гръцкото царство.
- ³ И ще се издигне един мощен цар, който ще царува с голяма власт и ще действа според волята си.
- ⁴ А щом се издигне той, царството му ще се съсипе и ще се раздели към четирите небесни ветрища, но не на наследниците му, нито ще владеят над толкова над колкото той е владял; защото царството му ще се изкорени и раздели на други освен тях.
- ⁵ И южният цар ще се уякчи; но един от началниците му ще стане по-силен от него и ще владее; владичеството му ще бъде голямо владичество.
- ⁶ И подир няколко години ще се сдружат; и дъщерята на южния цар ще дойде при северния цар за да направи спогодба; но тя няма да задържа силата на мишцата си; също и той няма да стои, нито мишцата му; но тя ще бъде предадена, както и ония, които я водеха, и родителят ѝ, и оня, който я крепеше в ония времена.
- ⁷ Но вместо него ще се издигне един отрасъл от корените ѝ; и като дойде против войската ще влезе в крепостите на северния цар, ще действа против тях, и ще преодолее;
- ⁸ тоже и боговете им ще докара пленници в Египет, с леяните им идоли и с отбраните им сребърни и златни съдове; и той ще се въздържа няколко години да не напада северния цар.
- ⁹ А оня ще влезе в царството на южния цар, но ще се върне в земята си.
- ¹⁰ И синовете му ще воюват, и ще съберат множество от големи войски, които ще дойдат с устрем, ще нахлуят и ще заминат; а завръщайки се ще воюват дори до крепостта му.

- 11** И южният цар ще се разсвирепее, и като излезе ще се бие с него - със северния цар, който ще опълчи едно голямо множество; и множеството ще се предаде в неговата ръка.
- 12** И като закара множеството, сърцето му ще се надигне; и при все че повали десетки хиляди, пак няма да преодолее.
- 13** Защото северният цар, завръщайки се, ще опълчи множество по-голямо от първото, и в края на определените години ще дойде с устрем, с голяма войска и с много имот.
- 14** И в ония времена ще въстанат против южния цар; ще се подигнат и насилниците от твоите люде за да потвърдят видението; но ще паднат;
- 15** И тъй, северният цар ще дойде, ще издигне могила и ще превземе укрепените градове; и нито мишците на южния цар нито отбраните му люде не ще могат да му противостоят, нито ще има сила да противостои.
- 16** Но оня, който иде против него, ще действа според волята си, и не ще има кой да му противостои; и ще застане в славната земя, и в ръцете му ще бъде разрушителна сила.
- 17** И ще насочи лицето си да дойде със силата на цялото си царство, и ще му предложи справедливи условия, и ще действа според тях; а ще му даде най-отбраната дъщеря между жените за да го разврати, но това не ще успее, нито ще го ползува.
- 18** После ще обърне лицето си към островите и ще завладее много от тях; но един военачалник ще направи да престане нанесеният от него укор; дори, при това, ще възвърне укора му върху самия него.
- 19** Тогава ще обърне лицето си към крепостите на своята земя; но ще се препъне и падне, и няма да се намери.
- 20** Тогава, вместо него, ще се издигне един, който ще изпрати бирник по най-славната част на царството; но в малко време ще загине, и то не чрез гняв нито чрез бой.
- 21** И вместо него ще се издигне един нищожен човек, комуто не ще отдадат царска почит, но той ще дойде във време, когато са спокойни, и ще завладее царството чрез ласкателство.
- 22** И със силата на потопа, ще бъдат пометени и строшени пред него, да! още и сам съюзеният с него военачалник.
- 23** И след като склучи с него съюз ще постъпва измамливо; защото ще възлезе и ще преодолее само с малко люде.
- 24** Във време, когато са спокойни ще дойде в най-плодородните места на областта и ще извърши това, което не са извършили бащите му или прадедите му; ще раздели между тях грабеж, користи и имот; даже ще измисли хитростите си против крепостите, но само за време.
- 25** И ще подигне силата си и мъжеството си против южния цар с голяма войска; и южният цар ще се бие с него в битка с голяма и много силна войска; но не ще може да устои, защото ще измислят хитрости против него.
- 26** Да! ония, които ядат от изрядните му ястия ще го погубят; и от войската му, макар да е многочислена като потоп, мнозина ще паднат убити.
- 27** А сърцата на двамата тия царе ще бъдат предадени на зло, и ще говорят лъжи на същата трапеза; но това не ще успее, понеже, при все това, крайт ще бъде, в определеното време.

- 28** Тогава ще се върне в земята си с много имот; и сърцето му ще бъде против светия завет; и като действа по волята си, ще се върне в земята си.
- 29** На определеното време той ще се върне и дойде към юг; но последният път не ще бъде като първия;
- 30** защото китимски {Китим: т.е., остров Кипър} кораби ще дойдат против него; по която причина той, огорчен, наново ще се разяри против светия завет, и ще действа по волята си; даже, като се завърне, ще се споразумее с ония, които са оставили светия завет.
- 31** И от него ще се подигнат сили, които ще омърсят светилището, да! крепостта, ще премахнат всегдашната жертва, и ще издигнат мерзостта, която докарва запустение.
- 32** И ще изврати с ласкателства ония, които беззаконствуват против завета; но хората, които познават своя Бог, ще се укрепят и ще вършат подвизи.
- 33** И разумните между хората ще научат мнозина; при все това, ще падат от меч и от пламък, чрез пленение и чрез разграбване, много дни.
- 34** А когато паднат, ще им се достави малко помощ; обаче мнозина ще се присъединят към тях чрез ласкателства.
- 35** Дори някои от разумните ще паднат, за да бъдат опитани, та да се очистят и да се избелят, до края на времето; защото и то ще стане в определеното време.
- 36** И царят ще действа според волята си, ще се надигне и ще се възвеличи над всякакъв бог, и ще говори чудесно, надменно против Бога на боговете; и ще благоденствува догдето се изчерпи негодуванието; защото определеното ще се изпълни.
- 37** И няма да зачита боговете на бащите си, нито обичната на жените богиня, нито ще зачита някакъв бог; защото ще направи себе си на по-велик от всички тях.
- 38** А вместо Него ще почита бога на крепостите; да! със злато и сребро, със скъпоценни камъни и с желателни вещи, ще почита един бог, когото бащите му не са познавали.
- 39** С помощта на един чужд бог той ще постъпи с най-силните крепости; ще умножи слава на ония, които го признаят, и ще ги постави владетели над мнозина; и ще раздели земята между тях срещу заплата.
- 40** И в края на времето, южният цар ще се сблъска с него; и северният цар ще дойде против него като вихрушка, с колесници и конници и много кораби; и като влезе в страните ще нахлуе и замине.
- 41** Ще влезе и в славната земя, и много страни ще се разорят; но следните ще се избавят от ръката му: Едом, Моав и главният град на амонците.
- 42** Ще простре ръката си върху страните; и Египетската земя няма да избегне.
- 43** Защото ще завладее съкровищата на златото, на среброто и на всичките скъпоценности на Египет; и либийците и етиопяните ще бъдат заставени да следват по стъпките му.
- 44** Но известия от изток и от север ще го смутят; затова ще излезе с голяма ярост да погуби мнозина и да ги обрече на изстребление.
- 45** И ще постави шатрите на палата си между моретата, върху славния свет хълм; но при все това, ще постигне края си, и не ще има кой да му помага.

ГЛАВА 12

И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се подигне; и ще настане време на страдание, каквото никога не е бивало откак народ съществува до онова време; и в онова време твоите люде ще се отърват, - всеки, който се намери записан в книгата.

² И множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят, едни за вечен живот, а едни за срам и вечно презрение.

³ Разумните ще сияят със светлостта на простора, и ония, които обръщат мнозина в правда като звездите до вечни векове.

⁴ А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до края на времето, когато мнозина ще я изследват, и знанието за нея ще се умножава.

⁵ Тогава, като погледнах аз Даниил, ето, стояха двама други, един на брега отсам реката, и един на брега оттам реката.

⁶ И единият рече на облечения в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката: До кога ще се чака за края на тия чудеса?

⁷ И чух облечения в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката, когато издигна десницата си и левицата си към небето и се закле в Оня, Който живееше до века, че това ще бъде след време, времена и половина време и, че всичко това ще се изпълни, когато ще са свършили да смажат силата на светите люде.

⁸ И аз чух, но не разбрах. Тогава рекох: Господарю мой, каква ще бъде сетнината на това?

⁹ А той рече: Иди си, Данииле; защото думите са затворени и запечатани до края на времето.

¹⁰ Мнозина ще се чистят и избелят и ще бъдат опитани; а нечестивите ще вършат нечестие, и никой от нечестивите не ще разбере; но разумните ще разберат.

¹¹ И от времето, когато се премахне всегашната жертва, и се постави мерзостта, която докарва запустение; ще има хиляда и двеста и деветдесет дни.

¹² Блажен, който изтърпи и стигне до хиляда и триста и тридесет и петте дни.

¹³ Но ти си иди догдето настане краят; и ще се успокоиш, и в края на дните ще застанеш в дела си.

For other languages please go to www.wordproject.org